

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 3Co/157/2017
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8615200672
Dátum vydania rozhodnutia: 01. 02. 2018
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Eva Šofranková
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2018:8615200672.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Evy Šofrankovej a členov senátu JUDr. Antónie Kandravej a JUDr. Martina Barana v spore žalobcu U., právne zastúpeného Advokátska kancelária JUDr. Peter Rybár, s.r.o., Kuzmányho 29, 040 01 Košice, IČO: 47234466, proti žalovanému POHOTOVOSTĚ, s.r.o., Pribinova 25, 831 02 Bratislava, IČO: 35 807 597, o vydanie bezdôvodného obohatenia v sume 1 051,07 Eur s prísl., o odvolaní žalovaného proti rozsudku Okresného súdu Svidník zo dňa 26. 05. 2017, č. k. 5C/31/2015-64 takto jednohlasne

rozhodol:

Potvrďuje rozsudok.

Žalovaný je povinný nahradiť žalobcovi trovy konania v rozsahu 100 %.

odôvodnenie:

1. Okresný súd Svidník (ďalej len „súd prvej inštancie“) napadnutým rozsudkom rozhodol, cit.:

„I. Žalovaný je p o v i n n ý zaplatiť žalobcovi sumu 1 051,07 eura s 8,05 % úrokom z omeškania ročne od 10.2.2015 do zaplatenia do troch dní od právoplatnosti rozsudku.

II. Žalobcovi p r i z n á v a nárok na náhradu trov konania voči žalovanému v plnom rozsahu.

III. Žalovaný je p o v i n n ý zaplatiť súdny poplatok v sume 63 eur na účet Slovenskej pošty, a.s. do troch dní od právoplatnosti rozsudku“.

2. Súd prvej inštancie vec právne posúdil podľa ust. § 2 písm. a), b), § 4 ods. 2 písm. g) zákona č. 258/2001 Z. z. o spotrebiteľských úveroch v znení neskorších predpisov (platného v čase uzavretia úverovej zmluvy), § 451 ods. 1, 2, § 456 Občianskeho zákonníka.

3. Vykonaným dokazovaním mal súd prvej inštancie za preukázané, že žalovaný poskytol žalobcovi úver 531,10 Eur a žalobca zaplatil na predmetný úver sumu 1 582,17 Eur. Právny vzťah strán sporu súd posúdil podľa noriem spotrebiteľského práva, a to podľa osobitného právneho predpisu zákona o spotrebiteľských úveroch a všeobecného právneho predpisu Občianskeho zákonníka. Na jednej strane vystupoval žalovaný ako dodávateľ, teda silnejšia zmluvná strana, pričom používal formulárové zmluvy a konal v rámci predmetu svojej činnosti. Na druhej strane bol spotrebiteľ, teda žalobca, ktorý zobral predmetný úver na súkromné účely, pričom v predmetnej zmluve vystupoval pod rodným číslom, teda nie ako podnikateľ pod IČO-m. Zmluva uzavretá medzi stranami sporu neobsahovala obligatórny údaj o RPMN, a preto súd považoval túto zmluvnú za bezúročnú a bez poplatkov. Vzhľadom k uvedenému došlo na strane žalovaného k bezdôvodnému obohateniu, pretože tento mal nárok iba na zaplatenie istiny v sume 531,10 Eur. Žalobca uhradil na účet žalovaného sumu 1 582,17 Eur. Bezdôvodné obohatenie

tak predstavuje sumu 1 051,07 Eur (1 582,17 Eur - 531,10 Eur). Žalovaný túto sumu žalobcovi dosiaľ nezaplatil, a preto súd žalobe, čo sa týka istiny vyhovel. Žalobca si uplatnil proti žalovanému okrem istiny aj úrok z omeškania vo výške 8,5 % ročne od 10. 02. 2015 do zaplataenia. Žalobca požiadal o plnenie žalovaného listom zo dňa 03. 02. 2015, v ktorom ho vyzval na plnenie do 09. 02. 2015. Pretože žalovaný svoj dlh žalobcovi doposiaľ nezaplatil, od nasledujúceho dňa, t. j. 10. 02. 2015 je v omeškaní. Z uvedených dôvodov súd priznal žalobcovi aj príslušenstvo z pohľadávky. Pokiaľ ide o námietku premĺčania nároku na vydanie bezdôvodného obohatenia, ktorú vzniesol žalovaný, súd prvej inštancie túto považuje za nedôvodnú. Na predmetnú vec je potrebné aplikovať 10-ročnú premĺčaciu dobu podľa § 107 ods. 2 Občianskeho zákonníka, ktorá sa vzťahuje na úmyselné bezdôvodné obohatenie. V čase poskytnutia úveru bol žalovaný na slovenskom trhu v tejto oblasti poskytovania úverov už 6 - 7 rokov, teda po celý čas jeho podnikania bol platný a účinný zákon, ktorý vyžadoval, aby zmluvy obsahovali údaj o RPMN, pričom po celý čas neuvedenie tohto údaje spôsobovalo bezúročnosť a bezpoplatkovosť úveru. Takéto konanie žalovaného, kedy naďalej poskytoval predmetné úvery na základe formulárových zmlúv, nemožno považovať za iné ako úmyselné získanie bezdôvodného obohatenia bez právneho dôvodu. Vo vzťahu k objektívnej 10-ročnej premĺčacej dobe súd poukázal na rozhodovaciu prax súdov (napr. rozsudok Krajského súdu v Prešove sp. zn. 3Co/89/2011, sp. zn. 8Co/173/2015, sp. zn. 7Co/84/2011, 3Co/178/2013 a rozsudok Okresného súdu Košice II. sp. zn. 18C/23/2014). Pokiaľ ide o subjektívnu 2-ročnú premĺčaciu dobu uviedol, že žalobca ako právne neznalá osoba sa nemal ako dozvedieť, že predmetný úver je bezúročný a bez poplatkov a že na jeho úkon sa žalovaný bezdôvodne obohacuje. Túto informáciu sa reálne dozvedel až po porade so svojim právnym zástupcom, kedy mu zároveň udelil plnomocenstvo na právne zastúpenie, čo bolo dňa 17. 12. 2014. Od nasledujúceho dňa začala plynúť subjektívna 2-ročná premĺčacia doba, ktorá uplynula 18. 12. 2016. Žaloba bola podaná na súde 16. 02. 2015. Z uvedeného je zrejmé, že nedošlo k uplynutiu subjektívnej 2-ročnej premĺčacej doby.

4. O trovách konania súd rozhodol podľa § 255 ods. 1 a nakoľko žalobca bol v konaní plne úspešný, priznal mu plnú náhradu trov konania, o výške ktorých bude rozhodnuté samostatným uznesením po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí (§ 262 ods. 2 CSP).

5. O súdnom poplatku rozhodol súd prvej inštancie podľa § 2 ods. 2 zákona č. 71/1992 Zb. o súdnych poplatkoch a poplatku za výpis z registra trestov v znení neskorších predpisov, pretože žalobca je podľa § 4 ods. 2 písm. u) citovaného zákona od súdneho poplatku oslobodený. Súd zaviazal neúspešného žalovaného zaplatiť súdny poplatok za návrh po zaokrúhlení v sume 63 Eur, t. j. 6 % zo sumy 1 051,07 Eur (položka 1 písm. a) Sadzobníka súdnych poplatkov, ktorý tvorí prílohu citovaného zákona) na účet Slovenskej pošty, a. s. do troch dní od právoplatnosti rozsudku.

6. Proti tomuto rozsudku podal v zákonom stanovenej lehote odvolanie žalovaný. Namietal nepreskúmateľnosť rozhodnutia a opätovne poukázal na premĺčanie splátok zo zmluvy o úvere. Zdôraznil, že rozhodnutie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci a v predmetnom prípade je potrebné poukázať na zákonné ust. § 107 ods. 2 Občianskeho zákonníka, ktoré jasne uvádza, že najneskôr sa právo na vydanie bezdôvodného obohatenia premĺči za tri roky. To znamená, že ak uplynie 3-ročná objektívna premĺčacia lehota, právo na vydanie bezdôvodného obohatenia sa premĺči aj napriek tomu, že poškodenému ešte plynie druhá premĺčacia doba. Objektívna premĺčacia doba je stanovená ako maximálna lehota na uplatnenie práva na vydanie bezdôvodného obohatenia. Objektívna premĺčacia doba začala plynúť od okamihu, kedy došlo k získaniu bezdôvodného obohatenia, v danom prípade, kedy boli jednotlivé splátky uhradené v prospech žalovaného. Pre začiatok plynutia objektívnej premĺčacej doby je rozhodujúci deň, kedy k získaniu bezdôvodného obohatenia skutočne došlo. Ak sa teda plnenie bez právneho dôvodu poskytuje postupne po častiach, objektívna premĺčacia doba začína plynúť pri každej z nich osobitne v okamihu, kedy k plneniu došlo. To znamená, že každý z čiastkových platieb plnených bez právneho dôvodu má svoj samostatný „právny osud“ a premĺčuje sa samostatne (rozsudok NS ČR zo dňa 14. 12. 2006, sp. zn. 33Odo/52/2005). V danom prípade došlo k úhrade poslednej splátky zo zmluvy o úvere dňa 07. 04. 2009, a preto je nárok žalobcu premĺčaný v celom rozsahu dňa 07. 04. 2012 dôsledkom uplynutia 3-ročnej objektívnej premĺčacej doby. Žalovaný zároveň poukázal na rozhodovaciu prax, a teda vyvracia odôvodnenie súdu prvej inštancie, pričom popiera, aby sa jednalo o úmyselné bezdôvodné obohatenie, ktoré žalobca nijako nepreukázal. Žalovaný zdôraznil, že poskytuje úvery za účelom dosiahnutia zisku a nie sa úmyselne bezdôvodne obohatiť. Navrhol napadnutý rozsudok zrušiť a vec vrátiť súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

7. Žalobca k podanému odvolaniu navrhol rozsudok ako vecne správny potvrdiť. Uviedol, že sa nestotožňuje s argumentáciou odvolateľa, aby predmetné rozhodnutie bolo nepreskúmateľné. Napadnuté rozhodnutie spĺňa parametre riadneho a dostatočne odôvodneného rozhodnutia, odôvodnenie rozsudku obsahuje nielen rozsiahlu úvodnú popisnú časť, z ktorej vyplýva, čoho sa strany domáhajú, aké dôkazy súd vykonal a ako ustálil skutkový stav, ale i spôsob a rozsah, akým sa prejednávanej vecou zaoberal. Tiež obsahuje právne posúdenie (vrátane citácie právnych predpisov, o ktoré sa pri rozhodovaní opiera). Vo veci konajúci súd zdôraznil spotrebiteľský charakter úverovej zmluvy, vybočenie z pravidiel morálky a poukázal na nekalé obchodné praktiky v zmluve. Konajúci súd sa v rozhodnutí dostatočne vypořiadal i s rozhodujúcimi argumentmi žalovaného a vo svojom rozhodnutí výstižne a dostatočne odôvodnil, čo ho viedlo k vyhoveniu žaloby. Na základe uvedeného žalobca považuje tvrdenia žalovaného o nepreskúmateľnosti rozhodnutia za neopodstatnené.

8. Krajský súd v Prešove (ďalej len „odvolací súd“) preskúmal vec spolu s konaním, ktoré mu predchádzalo podľa zásad uvedených v § 379 až § 381 CSP, bez nariadenia pojednávania. Oznámenie o verejnom vyhlásení rozsudku bolo zverejnené na úradnej tabuli súdu. Odvolací súd dospel k záveru, že súd prvej inštancie rozhodol vo výroku vecne správne.

9. Základnú charakteristiku spotrebiteľských zmlúv upravuje Občiansky zákonník v ustanovení § 52. Podľa tohto ustanovenia spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom. Ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania, alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia sú neplatné. Dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti. Spotrebiteľ je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.

10. Základnou črtou spotrebiteľských zmlúv je to, že sú pre spotrebiteľa vopred pripravené a nie je vytvorený priestor na dojednávanie obsahu zmluvy alebo jej zmeny. Zmluva o úvere zo dňa 20.12.2007 uzatvorená medzi žalobcom a žalovaným túto charakteristiku spĺňa. Žalovaný má v predmete svojej činnosti poskytovanie úverov a v priebehu konania nebolo žalovaným preukázané, aby úver poskytol žalobcovi za účelom výkonu obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti žalobcu. S prihliadnutím na možný výskyt zastierania skutočného účelu uzatvorenia zmluvy má v prípade pochybnosti dôkazné bremeno na preukázanie nespotebiteľského charakteru zmluvy dodávateľ. Existujúce pochybnosti treba odstrániť spôsobom známym pre dôkazné konanie, čo znamená, že nespotebiteľský charakter musí byť preukázaný bezpečne spôsobom nevzbudzujúcim odôvodnené pochybnosti. Všeobecne známou skutočnosťou sú nekalé praktiky žalovaného aplikované pri vyplňovaní základných údajov dlžníka, vrátane účelu poskytnutia finančných prostriedkov. Za daného stavu je dôvodné žalobcovi priznať postavenie spotrebiteľa.

11. Obchodný zákonník účinný v čase uzatvorenia zmluvy úpravu neprijateľných podmienok spotrebiteľských zmlúv neobsahoval. Tento právny predpis v širšom rámci súkromnoprávnej úpravy, ktorej základným všeobecným predpisom je Občiansky zákonník, má postavenie predpisu špeciálneho. Ust. § 1 ods. 2 Obchodného zákonníka priamo ukladá riešiť otázky Obchodným zákonníkom neupravené podľa predpisov občianskeho práva. V tejto súvislosti je právne významné ust. § 853 ods. 1 Občianskeho zákonníka, podľa ktorého občianskoprávne vzťahy, pokiaľ nie sú osobitne upravené ani týmto ani iným zákonom sa spravujú ustanoveniami tohto zákona, ktoré upravujú vzťahy obsahom aj účelom im najbližšie. Vychádzajúc z uvedeného v dôsledku nedostatku inej právnej úpravy neprijateľných podmienok pri zmluvách o úvere, ktoré síce boli uzatvorené podľa prísl. ustanovení Obchodného zákonníka, avšak majú spotrebiteľský charakter v zmysle § 52 Občianskeho zákonníka, je potrebné vychádzať z ust. § 53 Občianskeho zákonníka upravujúceho analogický prípad. Inak by sa minula účinkom do nášho právneho poriadku implementovaná Smernica Rady č. 93/13/EHS o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách.

12. Odvolací súd konštatuje, že na predmetnú zmluvu sa zároveň vzťahuje zákon č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch (ďalej len „ZoSÚ“). Zmluvným dojednaním nie je možné vylúčiť pôsobnosť zákona o spotrebiteľských úveroch, ktorý je predpisom obsahujúcim kogentné ustanovenia a vzťahuje sa na všetky zmluvy spĺňajúce definíciu zmluvy o spotrebiteľskom úvere v zmysle tohto zákona. Výnimku

netvoría ani zmluvy uzavreté podľa Obchodného zákonníka. Zákon o spotrebiteľských úveroch má vo vzťahu k Obchodnému zákonníku povahu *lex specialis*, a preto má prednosť pred aplikáciou ustanovení Obchodného zákonníka.

13. Zmyslom zákonnej úpravy o spotrebiteľských úveroch je ochrana záujmov spotrebiteľa. Účelom uvádzania zákonom stanovených náležitostí v zmluve o spotrebiteľskom úvere je zabezpečiť spotrebiteľovi dostatočné množstvo informácií o podmienkach úveru, nákladoch a záväzkoch, ktoré z neho vyplývajú.

14. V Zmluve absentuje údaj o sume, počte a termínoch splátok istiny, úrokov a iných poplatkov ročnej percentuálnej miery nákladov. Preto sa úverový vzťah považuje za bezúročný a bez poplatkov. Zároveň v Zmluve absentuje aj údaj o ročnej úrokovej sadzbe, preto podľa § 4 ods. 5 ZoSÚ naňho žalovaný nemal nárok.

15. Údaj o konečnej splatnosti úveru musí byť v zmluve výslovne uvedený a nemožno ho vyvodzovať z ďalších zmluvných náležitostí (napr. z počtu splátok úveru). Určená výška splátok úveru je samostatnou zmluvnou náležitosťou, ktorú nemožno stotožňovať s chýbajúcim údajom o konečnej splatnosti úveru. Zákonodarcu pod konečnou splatnosťou úveru nemyslel len stanovenie počtu mesačných splátok, pretože inak by sa uspokojil s náležitosťou pod písm. i) citovaného ustanovenia ZoSÚ, kde sa uvádza počet splátok. Počet splátok nemožno stotožniť s konečnou splatnosťou úveru. Pokiaľ ide o údaje o úrokovej sadzbe, ktorý rovnako v Zmluve absentuje, ten by bolo možné vyvodiť z výšky poplatku uvedeného v Zmluve a počtu splátok v spojení so Všeobecnými podmienkami poskytnutia úveru, čo spôsobuje neprehľadnosť a spotrebiteľovi *de facto* znemožňuje získať zrozumiteľné, náležité informácie o základných podmienkach zmluvného vzťahu, do ktorého vstupuje. Z uvedeného je zrejmé, že povinnými náležitosťami zmluvy o spotrebiteľskom úvere podľa úpravy platnej v čase uzavretia zmluvy žalobcu a žalovaného bola aj výška, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, pričom slová výška, počet a termíny splátok sa viaže ku každej z tam uvedených zložiek spotrebiteľského úveru, teda ako k istine, tak aj k úrokom a iným poplatkom. Je teda jednoznačné, že v každej zmluve musí byť uvedená ako výška istiny, tak aj úrokov a iných poplatkov, taktiež aj ich počet a termíny splátok. Na základe uvedeného odvolací súd konštatuje absenciu týchto náležitostí v zmluve o úvere. Neuvedenie týchto náležitostí, ako aj neuvedenie ročnej percentuálnej miery nákladov a priemernej hodnoty ročnej percentuálnej miery nákladov v zmluve, zákon o spotrebiteľských úveroch postihuje tým, že úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov (§ 4 ods. 3 ZoSÚ).

16. Za daného stavu odvolací súd konštatuje, že záver súdu prvej inštancie o bezúročnosti a bezpoplatkovosti úveru z dôvodu absencie obligatórnych náležitostí zmluvy bol správny.

17. Na základe uvedeného mal žalovaný na základe zmluvy právo len na vrátenie sumy zodpovedajúcej poskytnutému úveru, prijatím plnenia od žalobcu nad tento rozsah došlo na strane žalovaného k bezdôvodnému obohateniu (plnenie bez právneho dôvodu), ktoré je žalovaný povinný v zmysle § 451 Občianskeho zákonníka vydať žalobcovi.

18. Z obsahu spisu je nepochybné, že strany sporu dňa 20. 12. 2007 uzavreli zmluvu o úvere, na základe ktorej žalovaný poskytol žalobcovi úver vo výške 16 000 Sk (531,10 Eur) za poplatok 15 440 Sk (512,51 Eur) s tým, že celkovú čiastku vo výške 31 440 Sk (1 043,61 Eur) zaplatí žalobca žalovanému v 12. splátkach po 2 620 Sk (86,96 Eur) počnúc dňom 12. 01. 2008. Z predmetnej zmluvy je zrejmé, že zmluva neobsahuje výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, ročnú percentuálnu mieru nákladov, konečnú splatnosť spotrebiteľského úveru, ročnú úrokovú sadzbu a priemernú hodnotu ročnej percentuálnej miery nákladov.

19. V konaní absentuje dôkaz, že žalobca ako spotrebiteľ bol s podmienkami zmluvy podstatne oboznámený, poplatok v zmluve nie je náležite špecifikovaný a viaže sa na bližšie neurčené náklady na vypracovanie a uzavretie zmluvy spolu so všetkou administratívou s tým spojenou. Podstatou administratívneho poplatku je pridanie bližšie nešpecifikovaných a spotrebiteľovi nevysvetlených nákladov, ktoré nie sú preukázané. Je za hranicou rozumného úsudku, aby poplatok vo výške presahujúcej polovicu sumy poskytnutého úveru sledoval výdavky spojené s administratívnou činnosťou.

20. Zmluvná podmienka v zmluve o úvere zo dňa 20.12.2007 - dojednanie administratívneho poplatku nepochybne spôsobuje značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach medzi dodávateľom a spotrebiteľom v neprospech spotrebiteľa, oprávňuje dodávateľa na neprimerane vysoké plnenie, a preto je v zmysle generálnej klauzuly uvedenej v § 53 ods. 1 Občianskeho zákonníka a v súvislosti s porušením princípov dobrých mravov neprijateľná, a ako taká neplatná.

21. V súvislosti s namietaným premlčaním sa odvolací súd stotožňuje s názorom súdu prvej inštancie, že na strane žalovaného v predmetnej veci došlo k vzniku úmyselného bezdôvodného obohatenia, v dôsledku čoho sa inak 3-ročná objektívna premlčacia doba predĺžila na 10 rokov odo dňa, keď k bezdôvodnému obohateniu došlo (§ 107 ods. 2 Občianskeho zákonníka).

22. Je treba zdôrazniť, že obchodní podmienky ve spotřebitelských smlouvách na rozdíl třeba od obchodních smluv mají sloužit především k tomu, aby nebylo nezbytné do každé smlouvy přepisovat ujednání technického a vysvětlujícího charakteru. Naopak nesmějí sloužit k tomu, aby do nich v často nepřehledné, složitě formulované a malým písmem psané formě skryl dodavatel ujednání, která jsou pro spotřebitele nevýhodná a o kterých předpokládá, že pozornosti spotřebitele nejspíše uniknou (například rozhodčí doložka nebo ujednání o smluvní pokutě). Pokud tak i přesto dodavatel učiní, nepočíná si v právním vztahu poctivě a takovému jednání nelze přiznat právní ochranu (nález Ústavného soudu České republiky z 11. novembra 2013, sp. zn. I.ÚS 3512/2011).

23. Odvolaciu súdu je z jeho činnosti známe, že žalovaný dlhodobo ignoruje právnu úpravu zameranú na ochranu spotrebiteľov (absencia obligatórnych náležitostí zmluvy, uvádzanie neprijateľných zmluvných podmienok v zmluve, ako napr. rozhodcovská doložka, administratívny poplatok, dohoda o vyplnení zmenky). Uvedené sa nedá hodnotiť inak ako úmyselné konanie zamerané na získanie bezdôvodného obohatenia bez právneho dôvodu. Aj keby súd pripustil, že žalovaný nechcel dojednať zmluvu so žalobcom v snahe získať prospech, ťažko možno uveriť, že žalovaný nevedel, čo môže takýmto konaním spôsobiť a pre prípad, že sa tak stane, že s tým nebol uzrozmeneý.

24. Zmluva o úvere bola uzavretá dňa 20.12.2007. Žalobca právo na vydanie bezdôvodného obohatenia uplatnil žalobou na súde dňa 16.02.2015. Z uvedeného vyplýva, že desaťročná premlčacia doba neuplynula ani od uzavretia zmluvy o úvere. O to viac je odôvodnený záver, že desaťročná premlčacia doba nemohla uplynúť odo dňa, kedy sa žalovaný voči žalobcovi bezdôvodne obohatil, t.j. od okamihu, kedy prijal od žalobcu plnenie prevyšujúce sumu skutočne čerpaného úveru.

25. K výroku o náhrade trov konania odvolací súd uvádza, že súd prvej inštancie správne rozhodol podľa § 255 ods. 1 CSP podľa pomeru úspechu strán konania vo veci. Žalobca bol v konaní plne úspešný, preto mu súd prvej inštancie správne priznal 100 % náhrady trov konania. Odvolací súd tento výrok rovnako potvrdzuje ako vecne správny.

26. K výroku o povinnosti zaplatiť súdny poplatok žalovaného odvolací súd potvrdzuje konštatovanie súdu prvej inštancie, že ide o spotrebiteľský spor, žalobca požíva status spotrebiteľa, a preto súd prvej inštancie správne podľa § 2 ods. 2 v spojení s § 4 ods. 2 písm. za) Zákona č. 71/1992 Zb. o súdnych poplatkoch zaviazal neúspešného žalovaného na zaplatenie súdneho poplatku. Aj tento výrok odvolací súd potvrdil ako vecne správny.

27. Vzhľadom na vyššie uvedené odvolací súd rozsudok vo všetkých napadnutých výrokoch podľa § 387 ods. 1 CSP potvrdil ako vecne správny.

28. O trovách odvolacieho konania bolo rozhodnuté podľa § 396 ods. 1 CSP v spojení s ust. § 255 ods. 1 CSP tak, že úspešnému žalobcovi bol priznaný nárok na náhradu trov odvolacieho konania voči neúspešnému žalovanému v plnom rozsahu.

29. Rozhodnutie bolo prijaté senátom Krajského súdu v Prešove v pomere hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolaťel musí byť s výnimkou prípadov podľa § 429 ods. 2 v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).